

MOTS I RENOMS DE CASES DE SOLSONA i la seva història.

Josep Caelles Subirana

12 d'agost de 2019 ·

CAL LLAUNER

CAL LLAUNER

Segons el Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans, llauner és aquella persona que fabrica o ven estris de llauna. I aquest és l'origen del sobrenom de la botiga i taller ubicats al número 30 del carrer de Sant Llorenç de Solsona.

El primer que exercí aquest ofici en aquesta ubicació fou Pere Obiols Nequi, fill de Cal Fabà de Coll de Nargó. Formava part d'una important família del poble on hi havia la figura de l'hereu i la resta de germans (10 en total) aprengueren un ofici. A ell li tocà el de llauner i calderer, oficis que aprengué a Tremp a casa d'uns cosins. Amb l'ofici après, es traslladà a Solsona, on hi vivien uns familiars i on l'únic calderer que exercia, es jubilava. Aquest estava ubicat a cal Calderer (al carrer de la Regata). Pere Obiols Nequi li comprà les eines i s'establí a l'antiga botiga de queviures de Cal Musiquet (que s'havien traslladat a la casa del davant). Era l'any 1930. L'estructura era la típica d'una casa d'artesans de l'edat mitjana: el taller a la part del darrere, al costat un pis petit per a viure i a la part del davant, la botiga on es venien els productes que fabricava.

Els primers anys compartia la botiga amb la barberia de Cal Mascó. Després de la Guerra Civil, aquest tancà i la família Obiols es quedà amb tota la botiga, la qual reformà els anys 50.

Durant l'època de Pere Obiols Nequi en aquest petit taller – botiga s'hi exercia l'ofici de calderer i llauner i es compaginava amb el de lampista (activitat molt incipient), per tant, d'aquí en sortien calderes i tot el que es pogués fabricar en llauna (planxa de zinc): paelles, llums d'oli, màquines d'ensulfatar, setrilleres, galledes, càn timers, mesures de gra i canals per a les cases. Tots aquests productes es venien a la botiga, que mica en mica anava incorporant nous productes relacionats amb el parament de la llar.

Pere Obiols Nequi es casà amb M. Carme Capa Estragués, minyona dels "amos" de la casa (Cal Musiquet) i que vivien al pis de sobre. Amb ella tingueren tres fills: la M. Carme, la M. Rosa i el Pere. Aquest últim continuà amb l'ofici del seu pare.

Pere Obiols Capa continuà amb l'ofici de llauner però no amb el de calderer i amplià la seva activitat de lampista realitzant instal·lacions d'aigua a mida que la feina de treballar la llauna anava a menys (la tecnologia afavoria l'aparició de nous materials i productes). A més a més, realitzava feines per l'Ajuntament de Solsona i a finals dels anys 60 hi entrà com a treballador. Durant 20 anys compaginà les feines al servei d'aigües de l'Ajuntament amb l'empresa familiar, fet que el feu molt popular i conegut a la ciutat i, per això, tothom el coneixia pel "Llauner".

A finals dels anys 80 decidí tancar la botiga i l'empresa familiar; i dedicar-se únicament a l'Ajuntament ja que amb el creixement de la ciutat, cada vegada l'implicava més dedicació.

Actualment, tot i que la botiga i el taller estan tancats, mantenen les característiques i els elements dels anys 30 i al pis encara hi viu la família Obiols Cots.

Solsona, agost de 2019